

Erborigien 648

Naronien

648 har varit ett kärlekens år i Nemevid. Furst Kei och Eovanna Örnkrona gifte sig under sommaren, vilket firades med pompa och ståt i nio dagar. Festligheterna involverade hela Nemevid, ja hela riket, där det dukades upp till fest på gator och torg på furstens bekostnad. Storslagnast var dock själva ceremonin på slottet där det lyckliga brudparets ödestrådar vävdes ihop. Speciellt ihågkommen är poeten Didrik Trastes dikt om kärleken mellan fursten och furstinnan (och mellan fursten och hans folk) som under uppläsningen på middagen rörde många till tårar.

År 648 kvästes äntligen utbrytarprovinsen Birest i ett kort och väl genomfört fälttåg. Förberedelserna leddes av Lania Ormvråk, den nya marsk som Kei utsett efter att den gamla försvunnit spårlöst. Allmänt ansedd för att ha blivit befodrad på grund av sin kompetens och inte sin börd (hon sägs stamma från simpla förhållanden) ledde hon förberedelserna för kriget.

Anfallet kom under hösten. Njarka gick in från norr medan Nemevid och Triti tågade ifrån söder. Tere kunde tyvärr inte komma – man hade nog med egna hovintriger att stå i, och dessutom måste ju någon hålla ett öga på Noldria!

Ledare för trupperna var officiellt furst Grimar, men det är allmänt erkänt att det egentligen var marsk Ormvråk som höll i trådarna. Njarkas styrkor anfördes av Eirik Isvarg, bror till den Isvarg som stupade vid anfallet 635.

Under året hade läget inne i Birest stadigt blivit sämre, med allt mindre mat och ökande desperation. På sina håll tog sig detta uttryck i ilska mot de utländska styrkor – Chelmarriddare med flera – som påstod sig vara stadens beskyddare men av vissa birestbor mer sågs som dess bödlar. Inte ens Almar själv undkom kritiken.

I ett sista försök att rädda staden från krigets förödelse utmanade riddar Alrik av Chelmarorden furst Grimar av Gargul på en envig, där förloraren skulle ge upp kampen om staden. I gryningen den dag då slaget skulle stå möttes de utanför Birest. Så långt är alla överens om vad som hände, men sedan går meningarna i sär. Vissa hävdar att Grimar besegrades, men fegt stack en kniv i ryggen på Alrik efter att han redan givit upp. Andra påstår att fursten enkelt besegrade den simple riddaren. Duellen kunde inte rädda Birest.

Stadens försvarare stod emot den övermäktiga styrkan i en dag, men inte längre. Huvudanfallet gjordes mot den norra porten, men missnöjda borgare öppnade den södra porten för att släppa in anfallarna. Efter hårda strider i vilka riddar Torgrim, stadens främsta försvarare, stupade lyckas man stänga porten igen. Under kvällen mattades dock moståndet ut, och de Naronska styrkorna vällde in genom den norra porten.

Så var det över. Birest är besegrat och införlivat i Naronien. Prins Almar är spårlöst försvunnen. Riddar Torgrim är död, och många fler med honom. Almarsjön väster om staden har döpts om till Grimarsjön. De Aralanthier som flockats i staden har förts till Triti, varifrån de kommer att släppas mot höga lösensummor. Birestbor som vägrat svära furst Kei trohet går en framtid i Njarkas saltgruvor till mötes, och de borgare och hantverkare som Njarka tror sig kunna ha behov av kan även de tänkas få en ny, nordligare bostadsort.

Ännu ett år har passerat i fredsfurstens rike.

Wenheim

Först Birest, sedan Gargul? Det är vad många i Wenheim fruktar skall vara furst Keis plan. Stämningen är spänd och oron inför framtiden är stor. Nemrals Näves starka närvaro ses av många som ett hot som borde mötas med våld, men av andra som en möjlighet att söka fredligare relationer med den mäktiga grannen i väster.

Många frågar sig också vad Rannvi egentligen håller på med, och varför hon inte gör mer. Men vad som egentligen kan göras för att försvara sig mot Naronien är en fråga som få kan besvara.

Randersmark

I Randersmark har klanen Eldrimur hamnat i blåsväder. Flera av dess medlemmar har under en lång tid drivit affärsverksamhet i Nemevid. Det har nu krupit fram att man sysslat med allehanda kriminell och ohederlig verksamhet, och bland annat lurat randersmarkare att sätta sig i skuld för att flytta till Naronien, där de för att betala sina skulder sedan slussats vidare till ett kallt och fattigt Njarka.

Efter att ett nytt klanhövdingapar valts i Eldrimur uteslöts ledarna för denna affärsverksamhet ur klanen. De lät sig dock inte bekommas utav detta, utan utropade en ny klan, i Nemevid. Huruvida någon faktiskt kommer behandla denna klan som "randersk" eller inte återstår att se.

Det flesta randersmarkare tar denna sedelärande historia som ytterligare ett tecken på att långvarig vistelse i utlandet om möjligt bör undvikas.

Aralantha

Från Aralantha kom en stark trupp frivilliga till Birests försvar. I övrigt finns intet nytt att förtälja.

Kyrkan

Kort efter slaget om Birest brann stadens tempel ned efter vad som sägs ha varit ett blixtnedslag. Rykten viskar om en mörk gestalt som ska ha åkallat blixten från klar himmel. Oavsett om det är sant eller inte är det ett hårt slag mot kyrkan, som sedan förra slaget om Birest upphöjde staden till blotarskap.

Kyrkan fokuserar nu sina resurser på Wenheim, som kan behöva all hjälp de kan få.

Orden

Orden har under året fokuserat på två saker – Birest och Bodvar.

Många medlemmar deltog under slaget om Birest. Några lyckades undkomma stadens kaosartade fall med hälsan i behåll, medan andra verkar ha tagits tillfånga och förts till Triti eller än värre.

Kampen mot Bodvar har gått framåt. Några medlemmar har med hjälp av mästern Vindtörne lyckats finna de elementarstenar man tror sig behöva för att besegra draugen. Ännu återstår dock många utmaningar, och än större faror kan möta hjältarna då man söker efter kärln också för andra magiska dimensioner. Man håller också ett öga ute efter den försvunne prins Almar.

Flera nya medlemmar har svurits in i orden.